

από της 1ης ώρας μέχρι μεσημέ-
ρου πρώτου, και από της 2ας μέχρι

αποδίδει την τιμήν ὧς, πρὸς τοὺς πελά-
τας αὐτοῦ ἀναγγεῖλῃ ὅτι τὸ γραφεῖον τῶν
ἐπισκεψέων αὐτοῦ, μετέθεσεν ἐν Πέρσῃ, ὁδὸς
Πολωνίας, ὑπ' ἀριθ. 9. Δέχεται τοὺς προσ-
ερχομένους ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας μέχρι μεσημ-
ρίας τὴν πρώτην, καὶ ἀπὸ τῆς 2ας μέχρι

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟΝ

Δημοσίαι Δελφείας.
Σήμερον πέμπτην 28 νοεμβρίου, περί ω
ραν 8ην π. μ. ο κ. Σ. Κ. Καραθεοδωρής δι
δάξει «Γερμανικήν φιλολογίαν».

ΘΡΑΚΙΚΟΝ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΝ

Προσκαλούνται τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ
Συλλόγου εἰς γενικὴν συνέλευσιν τὴν προσ
ερχή κυριακῇ, 1/13 δεκεμβρίου, κατὰ τὴν
10 π. μ. ὡραν ἐν τῷ κτηρίῳ τοῦ Ἑλληνι
κοῦ Φιλολόγου Συλλόγου ἐν Σταυροδρο
μίῳ ὁδῷ Τσιμισίτη.

ΔΕΞΗ ΕΝ ΦΑΝΑΡΙΩ ΜΗΝΟΣΥΝΗ.

Τὴν προσεχὴ κυριακὴν 1 δεκεμβρίου ε. π.
περὶ ὡραν πέντε τοῦ πρωῒ, οὗ κ. Γ. Ἀπο
στολίδης διηγήσεται ὁμιλίαν «Ἱστορίαν».

ΔΕΞΗ «ΟΜΟΝΟΙΑ» ΕΝ ΑΙΔΑΚΙΟΝΙΩ.

Τὴν προσεχὴ κυριακὴν 1 δεκεμβρίου τὴν
δὴν τῆς πρωῒς τοῦ πρωῒ, οὗ κ. Ι. Δ. Ἀρ
στοκλῆς ὁμιλήσεται περὶ τῆς «διὰ τοῦ καλοῦ
ἀγωγῆς τῶν παιδίων».

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ.

ΣΜΥΡΝΗ 23/5 δεκεμβρίου. — Ἡ ἐσπέρη
τοῦ ἡμετέρου παρθενιαγωγίου τῆς ἁγίας
Φωτεινῆς ἐτελέσθη προχθὲς μετὰ τῆς δευ
τέρου παρατάξεως. Ἐν τῷ καὶ ἀπὸ τῆς
κατάλληλου λόγῳ ὁ ἱεροκήρυξ τῆς πόλεως
κ. Ἀγαθάγγελος Στεφανίδης περὶ τοῦ
προπορισμοῦ καὶ τῆς κλήσεως τῆς ἑλληνίδος
μητρὸς, καταδείξας συνάμα τὴν ἀνάγκην
τοῦ νὰ καταστή ἡ σχολὴ ἀνεξάρτητος ἀπὸ
τῆς ἐκκλησίας, ὑπὸ ἰδίαν δηλ. ἐπιτροπὴν.

Βύρσαρτος σήμερον δὲν ὁ πρὸ μικροῦ
ἀποβιώσας χρυσὸς συμπολίτης ἡμῶν Γε
ώργιος Παστεμίδης δόξατος διέβηκεν ὑπὲρ
τοῦ ἐκπαιδευτικῆς καὶ φιλοδημοτικῆς
καταστημάτων τὰ ἐξῆς ποσά. Ὑπὲρ τῆς
Εὐαγγελικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ νοσοκομείου
ἀνά γρασία 5,000 ὑπὲρ τοῦ παρθενιαγω
γίου τῆς ἁγίας Φωτεινῆς καὶ τοῦ ὁραιοτο
πείου ἀνά γρ. 2,500 ὑπὲρ τοῦ μουσείου
τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς γρ. 765 ὑπὲρ
τοῦ ἐν Χατζηλαφίῳ ναοῦ τοῦ ἁγίου Χαρα
λάμπους γρ. 1,000.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ἀξιολόγου Φιλεκαπιδευτι
κοῦ Συλλόγου «Ὁμόριος» διατηρούμενον
εργολεῖον τῶν ἀφῶρων, ἐν ᾧ διδάσκουσι
δωρεάν φιλότιμοι καὶ φιλογενεῖς ὁδοι
μήτραι προδίδουσι, νέων ἐγγράφων μαθη
τῶν. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀναβαίνει ἤδη εἰς
150· οἱ πλείους δὲ εἰναι ἱεράται, οἵτινες
οὐδὲ ν' ἀναγινώσκουσιν ἐπιστάνται, οὐτε νὰ
γράψουσιν.

Ἐν τῷ ἑλληνικῷ προξενίῳ συνήλθον
κατ' αὐτὰς οἱ ἑλληνικοὶ ἔμποροι, ἵνα ἐπὶ
τῇ προσκλησίᾳ τοῦ προξένου συνηθίσουν
περὶ τοῦ ζητήματος τῆς διατιμῆσεως τῆς
ἐταιρίας τῶν προκείμενων Σμυρναίων ἐπὶ τῶν
εἰσπραττόμενων καὶ ἐξαγομένων πραγμάτων.
Ἡ ἐταιρία φαίνεται διατεθειμένην ἐλατ
τώσῃ τὸ τέλος ὅσον ἐπιτρέπεται, ἐπὶ τῷ
ὅρῳ ὅπως τὸ νὰ μὴ γίνῃται φορτωτικὸν ἐπὶ
τοῦ μέρους τοῦ τελωνείου, ὅπου κατὰ τὸ
φιρμάνιον τῆς παραχωρήσεως ὀφείλει νὰ
χρησιμεύσῃ πρὸς φορτωτῶν καὶ ἐκφορτωσιν
πραγμάτων ἀνὰ τέλος.

Οἱ συνεθελόντες ἔμποροι οὐδὲν ὀρεστικὸν
ἀπεφάνθησαν, ὡς πληροφοροῦμεθα δὲ, οἱ ἀγ
γοῖ ἐμποροὶ δὲν ἵκνουνται νὰ μεταβληθῇ
οὐδὲ κατὰ κεραλὰ ὁ ὅρος τοῦ φερμάνιου,
καὶ ζητοῦσι τροπολογίαν τοῦ τιμολογίου.

Οἱ διαβόητοι ἀρχιλογοὶ Μινιτζίτς
Ἀχμέτ, ὁ λυμαινόμενος τὸ πέρσι τοῦ Ἀζερ
βίου, ἐνεφανίσθη κατ' αὐτὰς μετὰ πολλῶν
ὁπαδῶν τοῦ εἰς Διερ-κίχ, οὐ μακρὰν τῆς
Φιλαδέλφειας· ἔγραψε δὲ πρὸς τὸν πρῶτον
ἀστυνόμενον Μαγνησίαν, Χατζή Χουσεῖν ἐρέ
ντην, ἐπιστολὴν ἀπειλητικὴν, ὡς λέγουσι,
διότι ἔλαττε συντόμως εἶχε καταδιωχθῇ
ὅπ' αὐτοῦ.

Τὴν νύκτα τοῦ σαββάτου πρὸς τὴν κυ
ριακὴν καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκρίνον βαγ
δαίσαντες βροχὴν, διαρκήσαντες μέχρι τῆς
πρωῒς τῆς δευτέρας· ἐκτοῦ δὲ ἐπικρατῆ
ς καλοκαίριος, ἥτις εὐκταῖον νὰ παραταθῇ
ἐπ' ἱκανὰς ἡμέρας, ἵνα ἀποσυρῶσι τὰ πολ
λὰ μέρη τοῦ ἰσοτερικοῦ κατακλύσαντα ὕ
δατα, ἄτινα πολλὰς ζημίας ἐπέφεραν, καὶ
δυνάμειν οἱ γεωργοὶ νὰ σπείρουν νουὲς ἀ
σπέρτους ἀγρούς, σωθῶσι δὲ τῆς ἐπικει
μένης παντελοῦς καταστροφῆς οἱ ἱσπαρμένον.

Αἱ σπάνιαι διὰ τὴν μίαν μασ βροχὰ
αὐτὰ μικρὰς ἐπέφεραν ζημίας εἰς διάφορα
μέρη. Πέραν τῆς Μαγνησίας καταστράφη
ἡ ἐπὶ τοῦ Ἑρμού γέφυρα, καὶ οὕτω διέκοπ
τῆς μεταφορᾶς πραγμάτων, μετὰ δὲ ὁδοπο
ρῶν δυνάμενον νὰ μεταβαίνωσιν ὅπου ἡ ἱ
στορία τῶν τῶν καλῶν Πλησίων τοῦ Σαλ
χίου καὶ περὶ τῆς Φιλαδέλφειας ἐπέπεσε σπου
δαίως ὁ σιδηροδρόμος, ὃν ἤδη ἐπιδιορθώ
σιν πολλοὶ καὶ δένδρα παλαιὰ ἐξερρίχ
θησαν, ὡς ἀποβλήθησαν καὶ ἀνθρώποι ἐ
πνίγησαν. Ὁ Μαϊανδρὸς πλημμυρῆσαι ἐπ
ήνεγκε μὴ λίαν βλάβην, καταστράφησαν δὲ
καὶ ἐκφυλοποιήθησαν.

Τὸ ἐξήμερον τῆς δευτέρας, ἐν ᾧ βαγ
δαία κατέπιπτε βροχὴ, ἐξέρχοντο πυρακτὰ
κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν Ῥόδων, πλησίον τοῦ
παρθενιαγωγίου τῶν διανομιστῶν ἐκάθη
δὲ εἰς κλίβανον καὶ μικρὰ οἶκα. Ἀμφοτέραι αἱ
κλιδομαὶ ἦσαν ἡφαλισμέναι.

(Ἀμαλθεία).

Τοῖς συντάκταις,

Μετὰ τὴν τελευταίαν κλήρωσιν τοῦ λα
χείου τῶν σιδηροδρόμων Ῥωμυλίας, ἐγ
νέτο λόγος ἐν τῇ ἐφημερίᾳ «Πρωκίς» περὶ
τοῦ κερδοφόρου τῶν δευτέρων λαχίων ἐνὸς
Κεφαλήνους τελεκεστή, ὃς ἀποκαλεῖται
αὐτὸν ὡς ἡρθεῖσα ἐφημερίδα. Μετ' ἐκπληκτικῶς
αὐτὸν, ἀνέγνω τὸν τὸν τοῦτον χαρα
κτήρισμόν μου καὶ τὰς λοιπὰς περὶ ἐμοῦ
πληροφορίας, καὶ ἔδωκεν παρακαταθή
κην τὸν ἀριθμὸν τοῦτον μετὰ καὶ ἄλλων

πρὸς τὴν ἐστίαν αὐτῆς καὶ τὸ οἰκογενεια
κὸν ἀνυλόν. Πενταχρὸς τότε τῆς ἐξουσί
ας, ὅς ὑπῆρχον μόνον συντηρητικοὶ ὃν ἐπαι
νοῦντο, λήξει τῆς περιουσίας τῶν ἐπανα
στάσεων ὅς ἦτο πλὴν γεγονότος. Ὁ συγ
γραφεὺς, ὅς βλέπομεν ἐπελάβετο τοῦ ἀ
γαίου προϋπολογισμοῦ ἀξιωματικῶς, ἀσκή
σας ἀνεύθυντος, οὐδὲς ἄρα ἀνεύθυντος
καὶ ἐπαρκοῦς αὐτὸ ἐπὶ τῆς δημοκρατίας·
λέγει οὐδὲς πολὺς ἀνεύθυντος. Ὁ
Κ. Μανζίν παρακαλεῖ τὴν ἐταιρίαν νὰ ση
μαίωσιν ὅτι τὸ καὶ ἐαυτὸν αὐτὸς γίνεται
διεπικνεύεται, μάλιστα, πλὴν οὐδὲς ἀν
ταρξίας τῆς μοναρχικῆς ταύτης θέσεως ὅς ἀ
νέγει τὴν εὐθύναν ἐλθὼν εἰς τὸν συγγραφεῖ.

Ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι ἡ θέσις
περὶ τῆς ἐνέτου λόγος δὲν ἔχει τὴν ἀξίαν
τοῦ νεωτέρου. Ἡ ἰδέα τοῦ ἀναπλο
τρώου τῆς γῆς ἐστὶν ἰδέα γερμανικὴ. Ἀλ
λως νῦν δὲ φρονεῖ ὅτι εἶναι οὐκ ἐπιτρεπ
τέα. Αὐτὸς οὗτος, λέγει, οὐδὲ σπαστικὴ γῆ
εἶναι κύριος οὐδὲν ἔχον καὶ οἰκογενεῖας
ἀρκεῖ καὶ πολιτὴς ἐπὶ τὸ ἄριστον—κατ'
αὐτὸν, καὶ πάντες οἱ οἰκονομολόγοι, ἀ
ναμφισβήτητοι, συμφωνοῦνται τὴν γνώμην τοῦ
—εἶναι τὸ νὰ βασιζοῦνται εἰς τὴν ἐλευ
θερίαν ἥτις εἶναι ἡ μόνη ἀρχὴ ἡ ὅπως δι
καί καὶ γόνιμος· διατεταμένη ἡ γῆ ἡ
συνεισέβη κατὰ τὰ συμφέροντα ἐκάστη.

Περὶ δὲ τῶν δικαιωμάτων ἐκ τῆς ἀνα
λογοῦσας ὁ κ. Βολδοβάνης ἀναγνώριζε
ὅτι εἰναι ὑπερβολικὰ καὶ μάλιστα ἔδικα
ἀλλ' ὁ παρὼν καὶ οὐδὲς ἐστὶν προσ
φυγῆς εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τῶν φέρων.

Μετὰ τῆς παρατηρήσεως ταύτης ὁ κ.
πρόεδρος ἀνακινεῖ τὴν ἐταιρίαν ἐπιστολὴν
περιλαμβανόντων αὐτῶν πρὸς τὸν κ. Λουζάττη
καὶ περιέχοντων ἀξιότιμον σχετικὴν πρὸς τὸ
πνεῦμα ὅρ' ὅς ἐμφανίζεται τὸ ἐν Μιλάνῳ συν
έδρῳ. Ἐν ταῖς συζητήσεσιν τῆς προηγου
μένης συνελεύσεως περὶ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ
τῆς καθολικῆς ψήφου ὁ κ. Βολδοβάνης
παρήστατος ἐμελῶν τὸ ἐν Μιλάνῳ συνέδριον
ὡς κοινωνικὸν τὸ ὁμοῦν ἐν τῷ ἐν Φλω
ρεντίᾳ ἐξεπρόσωπον τὴν ἀλλοτρίαν οἰκονομολο
γικὰ δόγματα. ὁ κ. Λουζάττης διαμαρτυ
ρεῖται καὶ τὴν ἰδίαν ταύτην. Βεβαίως, ὅτι
δὲν θέλουσιν ἐν Μιλάνῳ οὐτε ν' ἀντιγράψωσι
τοῦ Γερμανικοῦ οὐτε νὰ θεωρηθῶσιν τὴν
πολιτείαν δι' ἀναγινώσκοντες νὰ ὁραστοῦν
τὴν ἐνέργειαν τῆς πολιτείας τὰ ἀκριβῆ αὐ
τῆς δριᾶ· ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἀντιδρῶσιν κατὰ
τὸν ἀνὰ ἀντικειμενικὴν ἰδέαν τοῦ κ. Φι
ρόβα καὶ τὸν ἰσχυρισμὸν αὐτοῦ ὅτι οἱ
ἀπολύτως ἀπολύτως τῆς πολιτείας πᾶσαν
προσβολὴν ἀποβάλλουσιν τὴν ἐπαι
στικὴν ἐκ τῶν οἰκονομολογικῶν μελετῶν
καὶ δὲν χωροῦσιν ἐμὴν διὰ τῆς ἐπαγωγ
κῆς μεθόδου (δηλονότι ἐκ τῆς ἀρχῆς εἰς τὰς
συνεπείας ἐν ᾧ οἱ οἰκονομολόγοι τοῦ Μιλ
άνου ἀκολουθοῦσιν τὴν ἐναντίαν μεθόδον (δη
λαδὴ ἐκ τῶν καὶ ἑκαστὸν εἰς τὰ καθόλου)
ἥτις ἐστὶν ἡ ἀληθὴς ἐπιστημονικὴ μεθόδος.

Ὁ κ. πρόεδρος καλεῖ τὸν κ. Α. Σιμονέν,

ὅστις πρὸ μικροῦ ἐπανεβλῆκεν ἐκ μακρῆς πε
ριηγήσεως ἀπὸ τῶν ἡνωμένων Πολιτειῶν,
ἵνα διακοινώσῃ τῇ ἐταιρίᾳ τὰς ἐντυπώ
σεις αὐτοῦ ἐπὶ τῇ οἰκονομικῇ καταστάσει τῆς
ἐν ἡνωμένοις περιοχῶν τὰ πρακτικὰ τῆς
συνεδριάσεως ταύτης.

Ὁ κ. Ἀρθούρος Μανζίν ἀναγγέλλει ὅτι
ἐπαρτίσθη νὰ προσφέρῃ τῇ ἐταιρίᾳ φυ
λάδιον ἐπιγραφόμενον ἡ καθολικὴ ψήφου
καὶ ἡ ἰδιοκτησία. Ὁ συγγραφεὺς
αὐτοῦ ὅστις τρεῖς τὸ ἀνώνυμον, δίδειναι
ἐπὶ πολλὰ ἐτὴ ἐν τῇ Σινική καὶ ἐπανε
καμῖν ἐκείθεν ἔχων βαθεῖαν ἐντύπωσιν
περὶ τῆς ἀξιολογίας τῶν τῆς χώρας
ἐκείνης θεσμῶν οἵτινες πάντες βασιζοῦνται
ἐπὶ τῆς οἰκογενείας. Ἡ οἰκογενεῖα ἐπίσης,
ἰσχυρῶς συγκροτημένη καὶ προσληπτική
ἐπὶ τοῦ εἴδους, ἐφρονεῖ καλὸν ὁ κ. Μαν
ζίν ἵνα καταστή τὸ οὐσιώδες στοιχείον
τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν
θεσμῶν. Τοῦτο κατ' αὐτὸν, ἐστὶ τὸ ἀ
ριστον μέσον τοῦ ἡθικοποιήσαι τὴν καθολ
ικὴν ψήφου καὶ πρὸς τὴν ἐκείνην ἐπ
αὐτοῦ ἐπικρατῆσαι. Ἡ οἰκογενεῖα ἐπὶ ἀκρίβ
ειαν ἐπικαλεῖται περικλυτὴν τὴν τὸν δο
κιμασίαν περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Γαλλίας
τοῦ κ. Γυζώτου ὅπως βεβαιώσῃ ὅτι ἡ
πολιτεία δὲν νὰ σχηματίζεται οὐχὶ μόνον ἐκ
ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ εἴδους, ὅτι
πολιτικὸν δικαίωμα δὲν νὰ ἡ προσπε
ρυχθῇ ἐκ ἀνθρώπων ἰδιοκτησίας. Ὁ συγ
γραφεὺς ἐν τούτοις τοῦ φυλλάδιου δὲν προ
τείνει ὅπως τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου ἀ
πονεμίται μόνον τοῖς κυρίοις τοῦ εἴδους,
δὲν ζητεῖ ἵνα οἱ ἰδιοκτῆται μόνον ὡς
ἐκείνη ἀλλ' ἐπιθυμῇ ἵνα πάντες οἱ ἐκλογί
κων μὴν ἡμέραν ἰδιοκτησίας καὶ ἀπα
ριθμῇ τὰ μέτρα ἅτινα φρονεῖ καταλλή
λота πρὸς ἐπιτυχὴν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Πρώτως πάντων ἐστὶ κατ' αὐτὸν ἡ με
ταρρύθμισις τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μεταβιβα
στικῶν καὶ τῶν ἀκαλλοτριώσεων, ὅστις φό
ρος, ὅτε γῆ τῆς μετέβαλε κυρίως μέχρις
ἀριθμοῦ τινος, ἀπὸρρῆξ, ἐπὶ τῇ γῇ τὸν
μοσίου πλὴν τῆς ἀξίας ἀντιστοιχοῦσας οὕ
τω πρὸς τὴν δήμευσιν. Ἐπιθυμῇ τοῦλάχισ
τον ἵνα, ὡς οἱ πολῖται οἱ μικροὶ ἀπο
κρίνουν ἐννοίαν ἐκφορτῶναι τοῦ προσωπικοῦ
φόρου, αἱ μικραὶ ἰδιοκτησίαι ὡσαύτως ἐξε
μειθῶσιν παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῇ ἀνα
λογοῦσας καὶ μάλιστα τὸ ἐγκλητικὸν
φῶνον. Ἡ μεταρρύθμισις αὕτη θέλει διευ
κολύνει καὶ τὸν συγγραφεῖ τὴν διαίρεσιν
καὶ τὴν εὐρίαν διανομὴν τῆς ἰδιοκτησίας
ἀλλὰ τοῦτο φαίνεται αὐτῷ ἀνεπάρκεις καὶ
προτείνει ἄλλο μέτρον πολλὸν ἄλλων ῥιζ
ικώτερον, ὅπου ἐστὶν ἡ καθιέρωσις τοῦ ἀνα
παλλοτριώτου πάσης ἰδιοκτησίας ἥσπου
τῶν δύο τετραγωνικῶν μισμίων (εἰς αἱ
αὐτῶν ἀντιμέτωπον) Ὁ συγγραφεὺς πιστεύει ὅτι
ἐνταῦθα ἡδύνατο ν' ἀνασταθῇ ἡ μετανα
στευτικὴ τῶν ἀγροτικῶν πληθύνων πρὸς
τὰς πόλεις, ὅτι θέλει μετριάσῃ ἡ ὑπε
βολικὴ ἀνάπτυξις τῆς μεγάλης βιομηχα
νίας, ὅτι δὲ προσηγορεύεται ὡς ἐκείνη
αἰῶνος αἰσίου καὶ ὅτι πᾶσα οἰκογενεῖα θά

εἶχε τὴν ἐστίαν αὐτῆς καὶ τὸ οἰκογενεια
κὸν ἀνυλόν. Πενταχρὸς τότε τῆς ἐξουσί
ας, ὅς ὑπῆρχον μόνον συντηρητικοὶ ὃν ἐπαι
νοῦντο, λήξει τῆς περιουσίας τῶν ἐπανα
στάσεων ὅς ἦτο πλὴν γεγονότος. Ὁ συγ
γραφεὺς, ὅς βλέπομεν ἐπελάβετο τοῦ ἀ
γαίου προϋπολογισμοῦ ἀξιωματικῶς, ἀσκή
σας ἀνεύθυντος, οὐδὲς ἄρα ἀνεύθυντος
καὶ ἐπαρκοῦς αὐτὸ ἐπὶ τῆς δημοκρατίας·
λέγει οὐδὲς πολὺς ἀνεύθυντος. Ὁ
Κ. Μανζίν παρακαλεῖ τὴν ἐταιρίαν νὰ ση
μαίωσιν ὅτι τὸ καὶ ἐαυτὸν αὐτὸς γίνεται
διεπικνεύεται, μάλιστα, πλὴν οὐδὲς ἀν
ταρξίας τῆς μοναρχικῆς ταύτης θέσεως ὅς ἀ
νέγει τὴν εὐθύναν ἐλθὼν εἰς τὸν συγγραφεῖ.

Ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι ἡ θέσις
περὶ τῆς ἐνέτου λόγος δὲν ἔχει τὴν ἀξίαν
τοῦ νεωτέρου. Ἡ ἰδέα τοῦ ἀναπλο
τρώου τῆς γῆς ἐστὶν ἰδέα γερμανικὴ. Ἀλ
λως νῦν δὲ φρονεῖ ὅτι εἶναι οὐκ ἐπιτρεπ
τέα. Αὐτὸς οὗτος, λέγει, οὐδὲ σπαστικὴ γῆ
εἶναι κύριος οὐδὲν ἔχον καὶ οἰκογενεῖας
ἀρκεῖ καὶ πολιτὴς ἐπὶ τὸ ἄριστον—κατ'
αὐτὸν, καὶ πάντες οἱ οἰκονομολόγοι, ἀ
ναμφισβήτητοι, συμφωνοῦνται τὴν γνώμην τοῦ
—εἶναι τὸ νὰ βασιζοῦνται εἰς τὴν ἐλευ
θερίαν ἥτις εἶναι ἡ μόνη ἀρχὴ ἡ ὅπως δι
καί καὶ γόνιμος· διατεταμένη ἡ γῆ ἡ
συνεισέβη κατὰ τὰ συμφέροντα ἐκάστη.

Περὶ δὲ τῶν δικαιωμάτων ἐκ τῆς ἀνα
λογοῦσας ὁ κ. Βολδοβάνης ἀναγνώριζε
ὅτι εἰναι ὑπερβολικὰ καὶ μάλιστα ἔδικα
ἀλλ' ὁ παρὼν καὶ οὐδὲς ἐστὶν προσ
φυγῆς εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τῶν φέρων.

Μετὰ τῆς παρατηρήσεως ταύτης ὁ κ.
πρόεδρος ἀνακινεῖ τὴν ἐταιρίαν ἐπιστολὴν
περιλαμβανόντων αὐτῶν πρὸς τὸν κ. Λουζάττη
καὶ περιέχοντων ἀξιότιμον σχετικὴν πρὸς τὸ
πνεῦμα ὅρ' ὅς ἐμφανίζεται τὸ ἐν Μιλάνῳ συν
έδρῳ. Ἐν ταῖς συζητήσεσιν τῆς προηγου
μένης συνελεύσεως περὶ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ
τῆς καθολικῆς ψήφου ὁ κ. Βολδοβάνης
παρήστατος ἐμελῶν τὸ ἐν Μιλάνῳ συνέδριον
ὡς κοινωνικὸν τὸ ὁμοῦν ἐν τῷ ἐν Φλω
ρεντίᾳ ἐξεπρόσωπον τὴν ἀλλοτρίαν οἰκονομολο
γικὰ δόγματα. ὁ κ. Λουζάττης διαμαρτυ
ρεῖται καὶ τὴν ἰδίαν ταύτην. Βεβαίως, ὅτι
δὲν θέλουσιν ἐν Μιλάνῳ οὐτε ν' ἀντιγράψωσι
τοῦ Γερμανικοῦ οὐτε νὰ θεωρηθῶσιν τὴν
πολιτείαν δι' ἀναγινώσκοντες νὰ ὁραστοῦν
τὴν ἐνέργειαν τῆς πολιτείας τὰ ἀκριβῆ αὐ
τῆς δριᾶ· ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἀντιδρῶσιν κατὰ
τὸν ἀνὰ ἀντικειμενικὴν ἰδέαν τοῦ κ. Φι
ρόβα καὶ τὸν ἰσχυρισμὸν αὐτοῦ ὅτι οἱ
ἀπολύτως ἀπολύτως τῆς πολιτείας πᾶσαν
προσβολὴν ἀποβάλλουσιν τὴν ἐπαι
στικὴν ἐκ τῶν οἰκονομολογικῶν μελετῶν
καὶ δὲν χωροῦσιν ἐμὴν διὰ τῆς ἐπαγωγ
κῆς μεθόδου (δηλονότι ἐκ τῆς ἀρχῆς εἰς τὰς
συνεπείας ἐν ᾧ οἱ οἰκονομολόγοι τοῦ Μιλ
άνου ἀκολουθοῦσιν τὴν ἐναντίαν μεθόδον (δη
λαδὴ ἐκ τῶν καὶ ἑκαστὸν εἰς τὰ καθόλου)
ἥτις ἐστὶν ἡ ἀληθὴς ἐπιστημονικὴ μεθόδος.

Ὁ κ. πρόεδρος καλεῖ τὸν κ. Α. Σιμονέν,
ὅστις πρὸ μικροῦ ἐπανεβλῆκεν ἐκ μακρῆς πε
ριηγήσεως ἀπὸ τῶν ἡνωμένων Πολιτειῶν,
ἵνα διακοινώσῃ τῇ ἐταιρίᾳ τὰς ἐντυπώ
σεις αὐτοῦ ἐπὶ τῇ οἰκονομικῇ καταστάσει τῆς
ἐν ἡνωμένοις περιοχῶν τὰ πρακτικὰ τῆς
συνεδριάσεως ταύτης.

Ὁ κ. Ἀρθούρος Μανζίν ἀναγγέλλει ὅτι
ἐπαρτίσθη νὰ προσφέρῃ τῇ ἐταιρίᾳ φυ
λάδιον ἐπιγραφόμενον ἡ καθολικὴ ψήφου
καὶ ἡ ἰδιοκτησία. Ὁ συγγραφεὺς
αὐτοῦ ὅστις τρεῖς τὸ ἀνώνυμον, δίδειναι
ἐπὶ πολλὰ ἐτὴ ἐν τῇ Σινική καὶ ἐπανε
καμῖν ἐκείθεν ἔχων βαθεῖαν ἐντύπωσιν
περὶ τῆς ἀξιολογίας τῶν τῆς χώρας
ἐκείνης θεσμῶν οἵτινες πάντες βασιζοῦνται
ἐπὶ τῆς οἰκογενείας. Ἡ οἰκογενεῖα ἐπίσης,
ἰσχυρῶς συγκροτημένη καὶ προσληπτική
ἐπὶ τοῦ εἴδους, ἐφρονεῖ καλὸν ὁ κ. Μαν
ζίν ἵνα καταστή τὸ οὐσιώδες στοιχείον
τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν
θεσμῶν. Τοῦτο κατ' αὐτὸν, ἐστὶ τὸ ἀ
ριστον μέσον τοῦ ἡθικοποιήσαι τὴν καθολ
ικὴν ψήφου καὶ πρὸς τὴν ἐκείνην ἐπ
αὐτοῦ ἐπικρατῆσαι. Ἡ οἰκογενεῖα ἐπὶ ἀκρίβ
ειαν ἐπικαλεῖται περικλυτὴν τὴν τὸν δο
κιμασίαν περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Γαλλίας
τοῦ κ. Γυζώτου ὅπως βεβαιώσῃ ὅτι ἡ
πολιτεία δὲν νὰ σχηματίζεται οὐχὶ μόνον ἐκ
ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ εἴδους, ὅτι
πολιτικὸν δικαίωμα δὲν νὰ ἡ προσπε
ρυχθῇ ἐκ ἀνθρώπων ἰδιοκτησίας. Ὁ συγ
γραφεὺς ἐν τούτοις τοῦ φυλλάδιου δὲν προ
τείνει ὅπως τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου ἀ
πονεμίται μόνον τοῖς κυρίοις τοῦ εἴδους,
δὲν ζητεῖ ἵνα οἱ ἰδιοκτῆται μόνον ὡς
ἐκείνη ἀλλ' ἐπιθυμῇ ἵνα πάντες οἱ ἐκλογί
κων μὴν ἡμέραν ἰδιοκτησίας καὶ ἀπα
ριθμῇ τὰ μέτρα ἅτινα φρονεῖ καταλλή
λота πρὸς ἐπιτυχὴν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Πρώτως πάντων ἐστὶ κατ' αὐτὸν ἡ με
ταρρύθμισις τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μεταβιβα
στικῶν καὶ τῶν ἀκαλλοτριώσεων, ὅστις φό
ρος, ὅτε γῆ τῆς μετέβαλε κυρίως μέχρις
ἀριθμοῦ τινος, ἀπὸρρῆξ, ἐπὶ τῇ γῇ τὸν
μοσίου πλὴν τῆς ἀξίας ἀντιστοιχοῦσας οὕ
τω πρὸς τὴν δήμευσιν. Ἐπιθυμῇ τοῦλάχισ
τον ἵνα, ὡς οἱ πολῖται οἱ μικροὶ ἀπο
κρίνουν ἐννοίαν ἐκφορτῶναι τοῦ προσωπικοῦ
φόρου, αἱ μικραὶ ἰδιοκτησίαι ὡσαύτως ἐξε
μειθῶσιν παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῇ ἀνα
λογοῦσας καὶ μάλιστα τὸ ἐγκλητικὸν
φῶνον. Ἡ μεταρρύθμισις αὕτη θέλει διευ
κολύνει καὶ τὸν συγγραφεῖ τὴν διαίρεσιν
καὶ τὴν εὐρίαν διανομὴν τῆς ἰδιοκτησίας
ἀλλὰ τοῦτο φαίνεται αὐτῷ ἀνεπάρκεις καὶ
προτείνει ἄλλο μέτρον πολλὸν ἄλλων ῥιζ
ικώτερον, ὅπου ἐστὶν ἡ καθιέρωσις τοῦ ἀνα
παλλοτριώτου πάσης ἰδιοκτησίας ἥσπου
τῶν δύο τετραγωνικῶν μισμίων (εἰς αἱ
αὐτῶν ἀντιμέτωπον) Ὁ συγγραφεὺς πιστεύει ὅτι
ἐνταῦθα ἡδύνατο ν' ἀνασταθῇ ἡ μετανα
στευτικὴ τῶν ἀγροτικῶν πληθύνων πρὸς
τὰς πόλεις, ὅτι θέλει μετριάσῃ ἡ ὑπε
βολικὴ ἀνάπτυξις τῆς μεγάλης βιομηχα
νίας, ὅτι δὲ προσηγορεύεται ὡς ἐκείνη
αἰῶνος αἰσίου καὶ ὅτι πᾶσα οἰκογενεῖα θά

εἶχε τὴν ἐστίαν αὐτῆς καὶ τὸ οἰκογενεια
κὸν ἀνυλόν. Πενταχρὸς τότε τῆς ἐξουσί
ας, ὅς ὑπῆρχον μόνον συντηρητικοὶ ὃν ἐπαι
νοῦντο, λήξει τῆς περιουσίας τῶν ἐπανα
στάσεων ὅς ἦτο πλὴν γεγονότος. Ὁ συγ

